NON SERVIAM ★

δεν σε υπηρετω

Το non serviam είναι προσπάθεια μιας συλλογικότητας ατόμων που ξεπήδησε μέσα απο την ανάγκη τους για έκφραση και επικοινωνία. Ενάντια στον κυρίαρχο λόγο, στο φασισμό της «κοινής γνώμης» και τον ευνουχισμό των συνειδήσεων, με σκοπό μέσω του έντυπου λόγου τη δημιουργία ρηγμάτων στην καθημερινότητα. Το non serviam είναι ένα έντυπο δρόμου, χωρίς σταθερή περιοδικότητα και αντίτιμο. Εκτός απο τους δρόμους της πόλης, θα μπορείτε να το βρείτε στα αυτοδιαχειριζόμενα στέκια villa amalias (αχαρνών 80 και χέυδεν), περιστερίου (καρυάτιδος 166), ανω-κάτω πατησίων (νάξου 75 και κρασσά), σε βιβλιοπωλεία και περίπτερα στα εξάρχεια.

Για επικοινωνία Τ.Θ 31427, Τ.Κ 100.35 ★

ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ ΜΗΝ ΤΟ ΔΙΑΒΑΣΕΙΣ
ΑΝ ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ ΣΕ: ΜΜΕ
ΘΕΟ
ΕΘΝΙΚΑ ΙΔΕΩΔΗ
ΕΤΑΙΡΙΑ
ΗΓΕΤΕΣ
ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟ

Υπάρχει θανατική ποινή στην Ελλάδα;

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΟΝ ΕΞΟΣΤΡΑΚΙΣΜΟ ΜΙΑΣ ΣΦΑΙΡΑΣ ΑΠΟ ΟΠΛΟ ΜΠΑΤΣΟΥ

Όχι, στην Ελλάδα δεν υπάρχει θανατική ποινή, καταργήθηκε όταν αποκαταστάθηκε η δημοκρατία, και όποτε επανέρχεται στην επιφάνεια σαν θέμα από τους ακροδεξιούς (κρεμάλα στους προδότες, θάνατος στους εμπόρους ναρκωτικών κ.λ.π.), η δημοκρατική συνείδηση της ελληνικής κοινωνίας ανθίσταται σθεναρά (όπως αντιστέκεται για το Μακεδονικό, τον Οτσαλάν, το Κόσσοβο) .

Στην χώρα που έζησαν κορυφαίοι φιλόσοφοι και διανοητές συνεχίζεται η προγονική παράδοση. Άμεση δημοκρατία, άμεση δικαιοσύνη, λαικά δικαστήρια, αυτοδικία, τάγματα πολιτών για προστασία των περιοχών τους.

Συχνό, πλέον, φαινόμενο στην ελληνική επικράτεια είναι να γεμίζουν τα νεκροτομεία με πτώματα από μετανάστες, πόρνες και παρανόμους, ότι δηλαδή λαθραίο, ενοχλητικό και τελικά "επικίνδυνο" για τους φιλήσυχους πολίτες.

ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

-στα σύνορα από τον ελληνικό στρατό

-στην επαρχία από μπάτσους και ντόπιους "έπαρχους"(τοποτηρητές της έννομου τάξης όταν δεν βιάζουν την κόρη τους ή την κατσίκα τους)

-στα αστικά κέντρα από μπάτσους (παντού η ΕΛ.ΑΣ) και αγανακτισμένους υποψήφιους "ληστευθέντες"

ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΙΕΡΟΔΟΥΛΩΝ

-από τον νταβατζή τους

-από τους πελάτες τους

ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ

-από τους διώκτες τους , ένστολους και μη

είναι αποφάσεις ενός ιδιότυπου "ειδικού δικαστηρίου". Εκτός από την "εκτελεστική" εξουσία -κάτι σαν δικαστές δηλαδή -που προαναφέραμε, στη σύνθεση υπάρχουν και τα ΜΜΕ που δικάζουν και καταδικάζουν εκ των προτέρων ή εκ των υστέρων, ότι περισσεύει από το πάζλ της καθαρής ελληνικής κοινωνίας, ενώ τον ρόλο των ενόρκων τον έχει η ίδια που παρέχει ηθική στήριξη στους δολοφόνους ή τέλος πάντων αφήνει το πεδίο ελεύθερο με την ανοχή της. Μάρτυρες σε αυτή την περίπτωση είναι τα ίδια τα θύματα αυτής της κατάστασης, μάρτυρες που η μνήμη τους δεν γιορτάζεται καμία μέρα του χρόνου...

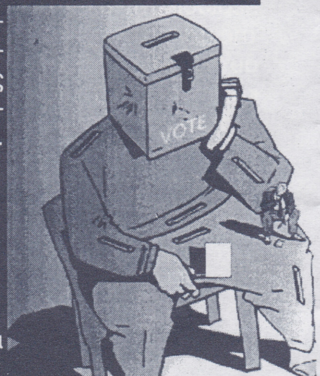
Κανείς, βέβαια, δεν περιμένει τις ΕΔΕ για τις δολοφονίες μεταναστών (δικαιολογίες; η σφαίρα εξοστρακίστηκε, εκπυρσοκρότησε το όπλο από μόνο του, σημάδευαν τα πόδια και βρήκαν το κεφάλι, αμέλεια...), να έχουν αποτέλεσμα οι έρευνες της ΕΛ. ΑΣ για τον θάνατο μιας ιερόδουλης που στο κάτω- κάτω κανείς δεν θα αναζητήσει , να βγει πόρισμα για τα αίτια θανάτου ενός παρανόμου (Σ.Ματέι, Χ.Τεμπερεκίδης) για να βγάλει τα συμπεράσματα του.

Το συμπέρασμα είναι απλό: όχι, στην Ελλάδα δεν υπάρχει θανατική ποινή. Υπάρχει άλλος τρόπος να ξεφορτωθείς όσους περισσεύουν .Πιο άμεσος ,παραγωγικός, πιο αποτελεσματικός, πιο απειλητικός. Είναι το επίτευγμα της Ελλάδος στον τομέα της δικαιοσύνης και της εγκληματικότητας που ακόμα και οι πιο προηγμένες χώρες το ζηλεύουν. License to kill.

Υ. Γ Στην ωραιοποιημένη εικόνα της πραγματικότητας απαλείφεται το γεγονός ότι οι μετανάστες -λόγω του χαμηλού ημερομισθίου τους - βοηθούν να κρατηθούν χαμηλά οι δείκτες του ΑΕΠ (ακαθάριστο εθνικό προιόν) που είναι η βάση της οικονομίας, όπως απαλείφεται ότι ο κάθε παράνομος είναι αντανάκλαση και δημιούργημα της κοινωνίας που τον ανέθρεψε, της ελληνικής κοινωνίας ....

ειμαι ενα πιονι στη σκακιερα σας

Είναι γνωστό ότι το κράτος, για να διασφαλίσει την τάξη στο εσωτερικό του,θέλει πολίτες με μηχανικές συνήθειες.Δηλαδή δουλειά-σπίτι , σπίτι-δουλειά. Για αυτό ξεκινά από τις μικρές ηλικίες και βάζει ένα πρόγραμα κοινωνικοποίησης των ατόμων.Μέσα σ'αυτό το πρόγραμμα είναι και τα πανεπιστήμια.Το πανεπιστήμιο αποτελεί ένα όνειρο ορόσημο σχεδόν για κάθε νέο.Λένε ότι να γίνεις φοιτητής είναι ότι καλύτερο. Φοιτητική ζωή, πάρτυ, γυναίκες/ άντρες, εφόδια για το μέλλον. Οι σχολές αυτές όμως δεν είναι τίποτα άλλο από ένα ρουσφετομάγαζο με αφεντικά αιώνιους καθηγητές, τσιράκια τις φοιτητικές νεολαίες και πελάτες τους φοιτητές.

Φοιτητές που ερχόμενοι με κεκτημένη ταχύτητα από το λύκειο νομίζουν ότι εδώ θα αποκτήσουν τα εφόδια για το μέλλον. Στην πραγματικότητα θα μάθουν να γλείφουν παρατάξεις για να βρουν σημειώσεις μαθημάτων, θα μάθουν να πληρώνουν για να πάρουν την πτυχιακή από τους καθηγητές τους, οι οποίοι είναι ειδικευμένοι στις μίζες που ξεκινάν απ' τις πτυχειακές και φτάνουν στα κρατικά κονδύλια που τσεπώνουν για βιβλία (τις πιο πολλές φορές γραμμένα από τους ίδιους, έχοντας πριν εισπράξει χρήματα από εκδοτικούς οίκους,προκειμένου οι τελευταίοι να έχουν την αποκλειστικότητα). Θα μάθουν να απογοητεύονται από τις συνεχείς απορίψεις τους από μαθηματα

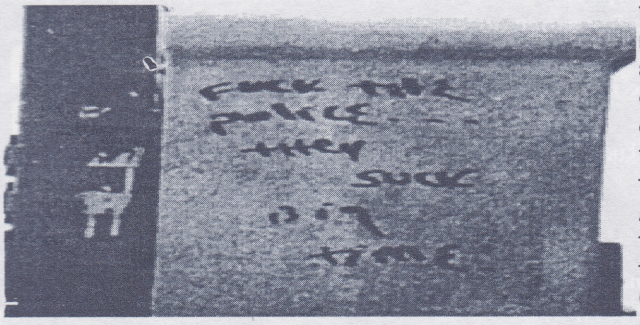
ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑ

"Η ασφάλεια των πόλεων θα είναι ο σταυρός που θα κουβαλάμε στην πλάτη μας για τα επόμενα χρόνια".Μ.Χρυσοχοίδης,υπ. δημόσιας τάξης...

Η δήλωση αυτή του Υ.Δ.Τ.που έγινε ενώπιον όλων των δημάρχων της αττικής ήρθε να συμπληρώσει μια σειρά από μέτρα που προτείθεται να λάβει η αστυνομία, για την καταπολέμηση της εγκληματικότητας.Η διάταξη που πρότεινε το Υ.Δ.Τ. ψηφίστηκε ομόφωνα από το ελληνικό κοινοβούλιο στα μέσα του απρίλη'99. Η διάταξη αυτή υποχρεώνει κάθε δήμο και κοινότητα της ελλάδας με πληθυσμό πάνω από τρεις χιλιάδες κατοίκους να δημιουργήσει ένα συμβούλιο πρόληψης της εγκληματικότητας το οποίο θα απαρτίζεται κατά προτίμηση από αστυνομικούς, δικαστές, ψυχολόγους, κοινονιωλόγους, γιατρούς. Με στόχο την ανακάλυψη των αιτίων που γεννούν την εγκληματικότητα και την άμεση πάταξή τους.

Στη συνάντηση που πραγματοποιήθηκε στο αμφιθέατρο της Γ.Α.Δ.Α.με τη συμμετοχή όλων των δημάρχων του λεκανοπεδίου, ο υπουργός σε μια χαρακτηριστική δήλωσή του, τόνισε ότι "το φαινόμενο αυτό δεν είναι μόνο πρόβλημα του κράτους αλλά είναι ένα κοινωνικό πρόβλημα που δημιουργεί ανασφάλεια στους κατοίκους της πόλης".(Δεν πάει πολύς καιρός που το Υ.Δ.Τ.επισήμως ζήτησε από το δήμο αθηναίων να φωταγωγήσει τα σκοτεινά δρομάκια της πόλης και να οργανωθούν από κοινού περιπολίες δημοτικών μπάτσων και αστυνομίας στο πεδίο του άρεως).

Δεν είναι βέβαια η πρώτη φορά που οι μπάτσοι ζητούν τη βοήθεια και τη συνεργασία της πολιτικής ηγεσίας και ιδιαίτερα στον "ευαίσθητο" τομέα

που λέγεται κοινωνικός έλεγχος και σίγουρα κάθε δήμαρχος που σέβεται το σύλλογο ληστευθέντων της γειτονιάς του, θα βοηθήσει στην καταπολέμηση του κοινού εχθρού. Ειδικά τώρα που κι αυτοί οι "άθλιοι κοσσοβάροι μουσουλμάνοι που σκοτώνουν τους σέρβους αδελφούς μας" θα έρθουν να μας κάνουν πλουσιότερους. Το ζήτημα βέβαια σ'αυτή την περίπτωση είναι ποιός πραγματικά θα πρέπει να νοιώθει ανασφαλής. Σίγουρα τα φασιστοειδή που τρώνε λάχανο τους μετανάστες για κάνα πορτοκάλι και οι χειροκροτητές τους θα πρέπει να αισθάνονται όλο και πιο ασφαλείς να συνεχίσουν το κοινωνικό έργο τους σε στυλ "Ζορό από το κορωπί". Τα πράγματα είναι απλά:

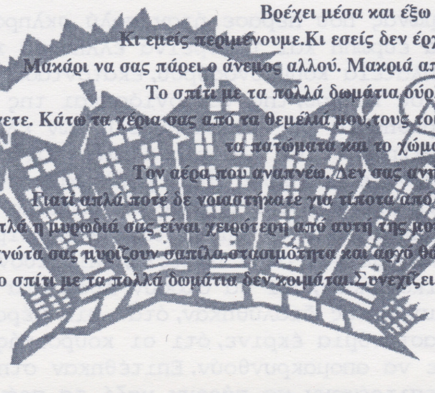
'Εγκλημα = ''ξένοι"=κινούμενοι στόχοι.

Σίγουρα δεν είναι μόνο οι μετανάστες που ζουν στην ελλάδα ο λόγος του εκσυχρονισμού της αστυνόμευσης.Στο στόχαστρο θα βρεθούν και οι"ιθαγένεις" που αισθάνονται το ίδιο "ξένοι"και "μαύροι". 'Ισως να είναι και μια προετοιμασία για τις εξεγέρσεις του μέλλοντος.

Εμείς το μόνο που μπορούμε να υποσχεθούμε είναι ότι **ο σταυρός θα είναι πολύ βαρύς κι ο δρόμος για το Γολγοθά πολύ μακρύς...**

Το σπίτι

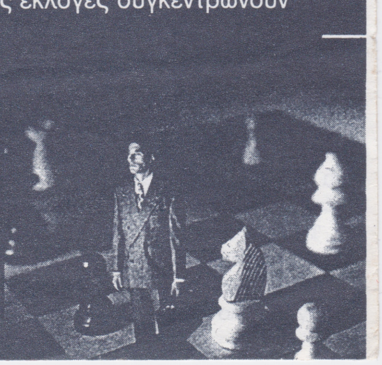
με τα πολλά δωμάτια άνοιξε.
Σκόνη που αναπηδά στο ξεθωριασμένο ξύλινο πάτωμα.
Βήματα.Φωνές.Γέλια.Λυγμοί.
Το φως μέσα από τις χαραμάδες.
Παλιά έπιπλα στοιβαγμένα στις γωνίες.
Η μυρωδιά της μούχλας γαντζωμένη στους τοίχους.
Ποιός είναι; Εμείς.
Μη φοβάσαι.Δεν θα πάθεις κακό.
Ήρθαμε να γίνουμε ένα μαζί σου.
Και γέμισε ο χώρος χρώματα και πολύχρωμα πανιά.
Και ο αέρας δεν τρίζει πια τα τζάμια.
Το σκοτάδι έγινε φως.
Και γέμισε ο τόπος ζωγραφιές και φάτσες παιδιών,
που ανυπομονούν να δημιουργήσουν,να επικοινωνήσουν.
Το σπίτι με τα πολλά δωμάτια απόκτησε πάλι ζωή.
Τραγουδάει με χιλιάδες νότες και μιλάει με πάμπολλες φωνές.
Χώροι αναπνοής.Χώροι δημιουργίας.Χώροι αυτοοργάνωσης.
Κατάργηση της κοινής λογικής και των ψυχρών συναισθημάτων.
Ακούτε;Ακούτε εσείς απ'έξω;Μην ενοχλείτε.
Ή μπείτε μέσα κι εσείς ή διαλυθείτε στο μανιασμένο πλήθος.
Το σπίτι με τα πολλά δωμάτια αντέχει ακόμα.
Όπως αντέχουμε κι εμείς.
Αφήστε το ήσυχο.Το νοιώσατε εσείς ποτέ δικό σας;
Το προστατέψατε για να σας προστατέψει;
Το αγαπήσατε για να σας αγαπήσει;
Το αγγίξατε για να σας αγγίξει;
Το σπίτι με τα πολλά δωμάτια κινδυνεύει να κλείσει.
Όχι δε θέλω.Φοβάμαι το σκοτάδι.
Και δε μου αρέσουν οι μάσκες τους.
Με γεμίζουν φόβο,θλίψη και αηδία.
Γιατί είναι ψεύτικες και δεν με αγγίζουν.
Προτιμώ τα σχέδια των παιδιών
και τη χαμένη παιδικότητα που κάποιοι
δεν κατάφεραν να μας στερήσουν.
Την ευαισθησία,την τρυφερότητα,
την αγανάκτηση και την αντίσταση,
που δεν κατάφεραν να πνίξουν.
Βρέχει μέσα και έξω τώρα.
Κι εμείς περιμένουμε.Κι εσείς δεν έρχεστε.
Μακάρι να σας πάρει ο άνεμος αλλού. Μακριά από δω.
Το σπίτι με τα πολλά δωμάτια ουρλιάζει.
Φύγετε. Κάτω τα χέρια σας από τα θεμέλιά μου,τους τοίχους,
τα πατώματα και το χώμα μου.
Τον αέρα που αναπνέω. Δεν σας ανήκουν.
Γιατί απλά ποτέ δε νοιαστήκατε για τίποτα από αυτά.
γιατί απλά η μυρωδιά σας είναι χειρότερη από αυτή της μούχλας
και τα χνώτα σας μυρίζουν σαπίλα,σταυροπόδητα και αργό θάνατο.
Το σπίτι με τα πολλά δωμάτια δεν κοιμάται.Συνεχίζει........
...

χωρίς να καταλαβαίνουν γιατί,ενώ γράψανε καλά. Θα μάθουν να τρώνε στη μάπα την καύλα του κάθε καθηγητή που θα βάζει τους δικούς του κανόνες στα εργαστήρια. Θα μάθει να μένει πίσω εξάμηνα, γιατί δεν θα τον βάζουν στα εργαστήρια,λόγω υπεράριθμων φοιτητών. Έτσι μια λύση για να ανταπεξέλθουν στις δυσκολίες είναι να καταφύγουν στις πολιτικές νεολαίες όπου θα στρατολογηθούν και θα γίνουν ένα ακόμη μέλος,ενός φαύλου κύκλου που δρα μέσα στα πανεπιστημιακά ιδρύματα.Μέσα σε όλα αυτά έρχεται να προστεθεί η μεγαλύτερη γελοιότητα στην όλη ιστορία που ακούει στο όνομα φοιτητικές εκλογές. Εκλογές που εκλέγουν τι; Εκπρόσωπους φοιτητών; Που εκπροσωπούν τι; Το παράδοξο είναι ότι οι φοιτητικές εκλογές συγκεντρώνουν ποσοστό αποχής πάνω από εξήντα τοις εκατό, που σημαίνει ότι οι νέοι σε αυτή τη φάση δε στηρίζουν τα πολιτικά σχήματα της σχολής,που είναι οι νεολαίες των κομμάτων της βουλής. Που πάει όμως αυτό το ποσοστό στις βουλευτικές εκλογές; Γιατί αργότερα οι νέοι στηρίζουν πολιτικά κόμματα και δεν τηρούν στάση αποχής;

Το σίγουρο είναι ότι όλα αυτά αποσκοπούν στο να μένουν οι νέοι σε διαδικασία κοινωνικοποίησης,προετοιμασίας για το στρατό και εν'τέλει να γίνουν έτοιμες μονάδες για τη στελέχωση της παραγωγικής μηχανοποιημένης τάξης.

Για αυτό **σαμποτάζ στα πανεπιστήμια-σαμποτάζ στις φοιτητικές εκλογές-σαμποτάζ στις φοιτητικές παρατάξεις και τους μιζαδόρους καθηγητές.**

πρωτομαγια'99

εχουμε πολεμο,
μη το ξεχνας μωρο μου

Λίγες εκατοντάδες χιλιόμετρα μακριά από το κόσσοβο, στην ελλάδα, οι κάτοχοι δελτίων ταυτότητας, παρακολουθούν από τις πολυθρόνες τους τα γεγονότα. Οργίζονται με την αλαζονεία των αμερικανών (όπου να'ναι θα ανακαλύψουν ότι η γη γυρίζει), στέκονται στο πλευρό του "γενναίου" μιλόσεβιτς,λυπούνται τους πρόσφυγες (ξεχνώντας ότι είναι προιόν,των -ναζιστικού τύπου- εθνικών εκκαθαρίσεων του γιουγκοσλαβικού στρατού).

Υπάρχει όμως ένας πόλεμος που αρνούνται να ασχοληθούν, αν και είναι πρωταγωνιστές. Ενας πόλεμος επεκτατικός αλλά μοντέρνος, χωρίς μπόμπες και κάλυψη του CNN. Η ελληνική "οικονομική διείσδυση"στα βαλκάνια δε φοράει στολές παραλλαγής,αλλά γραβάτες.Το ελληνικό κεφάλαιο και οι κυβερνητικοί του υπάλληλοι, έχουν από καιρό εισβάλλει και λεηλατήσει όλες τις γειτονικές, κατεστραμμένες οικονομικά, χώρες. Έχουν μαζέψει και σκλάβους για το μεγάλο τους έργο, την "ανάκαμψη της εθνικής οικονομιας".

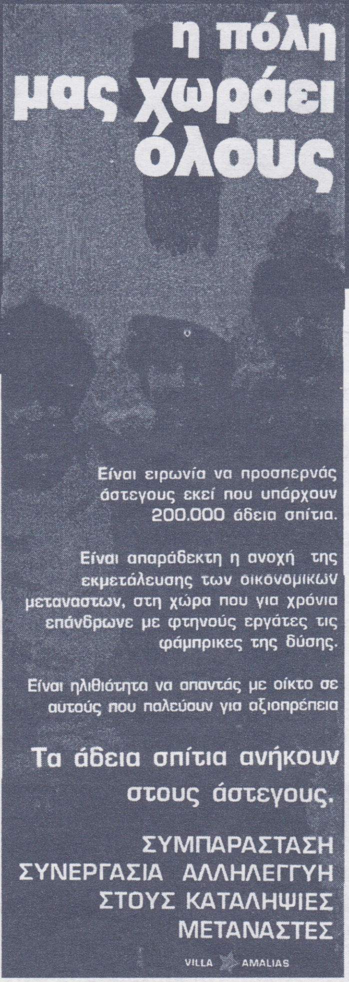
Οι οικονομικοί μετανάστες ***ζουν παράνομα*** ακούμε συχνά να λένε και καταλαβαίνουμε τι εννοούνε με τις καθημερινές ατιμώρητες δολοφονίες τους (ο Ρέππας απαντώντας σε ερώτηση δημοσιογράφου, αν η αλβανίδα που δολοφονήθηκε στα σύνορα από έλληνες στρατιώτες ήταν πρόσφυγας από το κοσσοβο,μας καθυσήχασε λέγοντας ότι το απόσπασμα του στρατού επιτέθηκε σε "λαθρομετανάστες"). Η ζωή των οικονομικών μεταναστών δεν έχει καμία αξία επίσημα πια.

Οι μετανάστες ***εργάζονται παράνομα*** ακούμε να λένε και εννοούνε ότι δεν τους επιτρέπεται να έχουν στοιχειώδη εργατικά δικαιώματα. Δουλεύουν στις πιο επικίνδυνες και ανθυγειινές δουλιές χωρίς ασφάλιση. Πληρώνονται, στην καλύτερη περίπτωση, όσο χρειάζεται για να επιβιώσουν σε άθλια παραπήγματα που τους νοικιάζουν τα αφεντικά τους.

Η εκμετάλλευση όμως ,γεννάει την αντίσταση ή έτσι θα έπρεπε να συμβαίνει. Οι γηγενείς προλετάριοι και εργαζόμενοι φαίνονται να το έχουν ξεχάσει. Οι μετανάστες εργάτες όμως, που ευτυχώς δεν έχουν συνδικαλιστικά όργανα και τηλεοράσεις,αντιστέκονται. Οργανώνονται και διεκδικούν την αξιοπρέπειά τους.Οι απεργίες στη θεσσαλία, τη μυτιλήνη, την ηλεία* είναι αγώνες που θα έπρεπε να ταρακουνήσουν τους υποταγμένους έλληνες εργαζόμενους.

Αυτοί όμως, την ώρα που δίπλα τους διεξάγεται ένας θαρραλέος ταξικός πόλεμος,είναι απασχολημένοι με τον πόλεμο των αφεντικών τους.

** Πιό πρόσφατο παράδειγμα, η απεργία 3000 αλβανών εργατών γής στην ηλεία (τετάρτη 15 απριλίου). Για την οποία απεργία παραδόξως, απο την επόμενη κιόλας μέρα, κανείς δεν έγραψε, δεν άκουσε ή δεν είπε τίποτα.*

Ο χειμώνας που πέρασε ήταν πολύ σκληρός για κάποιους ανθρώπους. Οχι μόνο στη βόρεια ευρώπη και τα ορεινά ελληνικά χωριά, αλλά στο κέντρο της τροπικής αθήνας. Στην πλατεία κουμουνδούρου, εκατοντάδες άνθρωποι επιβίωναν ενάντια στις διαθέσεις του καιρού, της γειτονιάς και της αστυνομίας. Όσοι κατάφεραν να περάσουν από τα ναρκοπέδια και τη σκοποβολή των ελληνικών αρχών, έφτασαν στην αθήνα όπου στοιβάχτηκαν στην πλατεία, ελπίζωντας ότι μια πολιτισμένη ευρωπαική χώρα σαν την ελλάδα, θα έδινε λύση στο πρόβλημά τους. Οταν κατάλαβαν το μάταιο της αναμονής, κάποιοι από αυτούς αποφάσισαν να προστατευτούν από το κρύο, καταλαμβάνοντας κάποια από τα αμέτρητα εγκατελειμμένα κτίρια της περιοχής. Οι περισσότεροι όμως, παρέμειναν στην πλατεία, πιστεύοντας στις υποσχέσεις των πολιτικάντηδων, ότι θα δώσουν λύση στα προβλήματά τους.

Οι αυταπάτες διαλύθηκαν, όταν μια μέρα πριν από τη σύλληψη του οτσαλάν, η ελληνική αστυνομία έκρινε, ότι οι κουρδικής καταγωγής άστεγοι της κουμουνδούρου έπρεπε να απομακρυνθούν. Επιτέθηκαν στην πλατεία και τους συνέλαβαν, χωρίς να τους επιτρέψουν να πάρουν μαζί τα πράγματά τους. Ούτε καν τα χρήματα και τα παπούτσια τους(τα πράγματά τους εξαφανίστηκαν ως δια μαγείας επί τη εμφανίσει των δημοτικών υπαλλήλων). Τους τσουβάλιασαν σε κλούβες και τους περιέφεραν στα προάστια της πόλης, ξεσηκώνοντας τους κάτοικους ,που διαδήλωναν ότι δεν είναι ρατσιστές όσο στη γειτονιά τους δεν υπάρχουν ξένοι.

Τελικά τους οδήγησαν σε ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης μακρυά από κατοικημένες περιοχές, σε θερμοκρασία που πλησίαζε τους 0 βαθμούς και ενώ τους είχαν κατασχέσει τα λιγοστά τους ρούχα. Απέδρασαν και γύρισαν περπατώντας 7 περίπου ώρες στην αθήνα.

Ήταν πια σαφές για αυτούς ότι κανείς δεν θα τους βοηθούσε. Αποφάσισαν να λύσουν το στεγαστικό τους πρόβλημα, καταλαμβάνοντας άδεια σπίτια, όπως επιτυχημένα είχαν κάνει οι προνοητικότεροι. Η αστυνομία βλέποντας τους μετανάστες να οργανώνονται και να αντιμετωπίζουν δυναμικά τα προβλήματά τους, αντέδρασε. Στα μέσα του απρίλη, η κατάληψη της οδού γρανικού που φιλοξενούσε 120 κούρδους, εκκενώθηκε με τις ευλογίες των γειτόνων. Ηταν η πρώτη κατάληψη στέγης που επιχείρησαν οι άστεγοι της κουμουνδούρου και η πολυπληθέστερη. Ίσως να ήταν και ένα μύνημα για τις υπόλοιπες.

Το σίγουρο είναι ότι οι άνθρωποι αυτοί, σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα έμαθαν την πόλη, τους κατοίκους της, αυτούς που την κυβερνάνε και επέλεξαν δυναμικές πρακτικές για να λύσουν τα προβλήματά τους. Αυτό που μένει για όλους όσους χρόνια τώρα παρακολουθούμε και οργιζόμαστε με τα προβλήματα των μεταναστών, είναι να δείξουμε έμπρακτα την αλληλεγγύη μας.

Η βία κατά των γυναικών είναι το πιο διαδεδομένο και λιγότερο τιμωρούμενο έγκλημα.
Η δεδομένη πατριαρχική δομή της κοινωνίας μας, υποβοηθάει σίγουρα την άσκηση βίας κατά των γυναικών.
Για να μπορούν να διατηρούνται οι σχέσεις εξουσίας ανάμεσα στα φύλα, για να μένουν οι γυναίκες υποταγμένες και να μη μπορούν να αντιδράσουν και να ξεφύγουν από τον έλεγχο του συζύγου ή φίλου, πατέρα ή αφεντικού, γνωστού ή αγνώστου.

Σε μια τουλάχιστον μορφή της, σωματική ή ψυχολογική, η βία είναι γνωστή σε κάθε γυναίκα.
Καθημερινοί ξυλοδαρμοί και τραυματισμοί από το σύζυγο ή τον ερωτικό σύντροφο.
Ψυχολογικός πόλεμος, εξόντωση και ταπείνωση. Σεξουαλική παρενόχληση και βιασμοί ακόμα και από συγγενείς πρώτου βαθμού, στην οικογένεια, στο δρόμο, στο χώρο εργασίας.
Εξαναγκαστική πορνεία και σεξουαλική εκμετάλλευση ακόμα και μικρών κοριτσιών 11 και 12 χρονών.
Εγκλήματα από υπερβολική "αγάπη" και "έρωτα".

Ανέκαθεν από παλιά η θέση της γυναίκας ήταν μειονεκτική σε σχέση με αυτή του άντρα.
Κατά το Μεσαίωνα στις οργανωμένες κοινωνίες με βάση τα στενά οικονομικά συμφέροντα των φεουδαρχών, η κακομεταχείριση-σημειώνει ένας σύγχρονός μας ιστορικός-που ήταν καθημερινή ρουτίνα και αναγκαίο κακό στις γυναίκες των κατώτερων στρωμάτων, δεν έλειπε ούτε στις γυναίκες της αριστοκρατίας.
"Κλασική είναι η γροθιά στη μύτη, ενώ βρισιές και καταφρονητικά λόγια ακολουθούν τις κακοποιήσεις. Καμιά φορά τις συμβουλεύονται, αν συμβεί-πράγμα σπάνιο-να τις θεωρούν γνωστικές, άλλοτε τις αποδιώχνουν με τρόπο σκαιό".
Σε έμμετρες αντιφεμινιστικές σάτυρες η γυναίκα παρουσιάζεται σαν κακοποιό στοιχείο και πηγή όλων των δεινών.
Δεν είναι λίγες οι γυναίκες που με την κατηγορία της μάγισσας βιάστηκαν, βασανίστηκαν και μετά κάηκαν στην πυρά. Για κάθε καλό χριστιανό, η μάγισσα είναι η προσωποποίηση του κακού. Εχει σχέσεις με ο Σατανά, οι οποίες είναι μορφής ψυχοπνευματικής αλλά και σεξουαλικής. Οι περισσότερες καταδίκες μαγισσών, πράγματι, αναφέρονται και σε όργια με τη συμμετοχή του κερασφόρου Εωσφόρου.
Τα κόκκινα μαλλιά ορισμένων γυναικών, τις οποίες έκαναν να διαφέρουν οπτικά από τη μάζα, ήταν ένας λόγος για να κατηγορηθούν ως μάγισσες. Άλλη μια από τις απόκρυφες δυνάμεις που διέθεταν οι μάγισσες, πάντα κατά τη μεσαιωνική άποψη, ήταν να προκαλούν ανικανότητα στους άντρες κι αυτό σε μια εποχή που τα ταμπού της Εκκλησίας είχαν ενσπείρει στο αρσενικό φύλο, μεταξύ άλλων, και το φόβο της ανικανότητας.
Πάντως δεν είναι τυχαίο πως ενώ για μαγεία βρέθηκαν να κατηγορούνται άτομα κάθε φύλου, ηλικίας και κοινωνικής τάξης, ως επί το πλείστον ήταν γυναίκες (κυρίως κορίτσια 14-22 χρονών).

Σήμερα παρόλο που η γυναίκα έχει κατακτήσει πολλά προνόμια και έχει βελτιώσει τη θέση της σε σχεση με τον άντρα, το φαινόμενο της βίας απέναντί της είναι υπαρκτό κακό και υπάρχει παντού γύρω μας.
Γίνεται γνωστή τουλάχιστον μια καταγγελία σεξουαλικής ή σωματικής κακοποίησης σε κάθε αστυνομικό τμήμα καθημερινά.
Εκτός βέβαια από τα περιστατικά που για τον άλφα ή βήτα λόγο αποσιωπούνται, καταπνίγονται και δεν βγαίνουν ποτέ στην επιφάνεια.
Γιατί τις περισσότερες φορές είτε από το φόβο απειλών για τη ζωή δικών τους ανθρώπων ή και των παιδιών τους ή από το φόβο του κοινωνικού διασυρμού, οι περισσότερες γυναίκες δεν καταγγέλουν ότι κακοποιήθηκαν.
Πολλές φορές και η εντύπωση λόγω ανατροφής, ότι ως γυναίκα οφείλεις να μείνεις κοντά στο σύζυγο και την οικογένειά σου, ότι και να γίνει,οδηγεί στο να δεχτούν ότι αυτό που τους συμβαίνει όντως το αξίζουν και πρέπει να το υπομείνουν.
Με αποτέλεσμα η κακοποίηση πολλών γυναικών να αποτελεί ιδιωτική υπόθεση και να παραμένει ασφυκτικά κλεισμένη πίσω από τους τέσσερις τοίχους ενός σπιτιού.

Ας μην επεκταθούμε βέβαια στην ανυπαρξία του κράτους και την ανοχή και αδιαφορία των αστυνομικών, οι οποίοι δέχονται στους χώρους τους κακοποιημένες γυναίκες.
Τον αδέξιο τρόπο με τον οποίο τις υποδέχονται, την δεύτερη κακοποίηση που τους επιβάλουν να περάσουν με τον ηλίθιο και πολλές φορές προσβλητικό καιειρωνικό τρόπο ανάκρισής τους.
Βάζουν και αυτοί λοιπόν, μαζί με τους δικαστές, το λιθαράκι τους για να μένουν πολλά περιστατικά κακοποίησης ιδιωτικές υποθέσεις, εφόσων πείθουν πολλές φορές γυναίκες που ζητούν τη βοήθειά τους, ότι πρέπει να γυρίσουν πίσω στο σύζυγο, σύντροφο ή πατέρα για να κακοποιηθούν για ακόμα μια φορά.
Οδηγούν τις γυναίκες αυτές στο να αποκτήσουν λάθος εντύπωση για τον εαυτό τους,να χάσουν την αυτοπεποίθησή τους και να πνιγούν στη ντροπή.
"Έλα μωρέ ένα χαστουκάκι ήταν. Παντού συμβαίνουν αυτά. Γύρνα στον άντρα σου. Στο κάτω-κάτω άντρας είναι, δικαιούται που και που να ρίχνει και κανένα χαστούκι".

ΑΝΟΧΗ ΜΗΔΕΝ

Πρέπει οπωσδήποτε να σταματήσει αυτό.Και επειδή σίγουρα είμαστε μόνοι και μόνες πρέπει να στηριχτούμε στα δικά μας μέσα. Να βρούμε τρόπους να ευαισθητοποιηθεί ο καθένας και να μην αδιαφορεί για το τι γίνεται γύρω του.
Το κυριότερο όμως είναι τα ίδια τα θύματα να μάθουν να μιλούν, να αντιδρούν.
Να βγουν από την αδράνεια και την παθητικότητα και να διώξουν το φόβο της οποιασδήποτε απειλής τους γίνεται.
Να μάθουμε να διεκδικούμε πράγματα για μας στην καθημερινότητα. Στην εργασία, στην οκογένεια, στις προσωπικές σχέσεις, στις φιλίες ακόμα και στο δρόμο.
Να αντιστεκόμαστε και να μη χάνουμε την αυτοπεποίθησή μας.
Να κερδίσουμε επιτέλους τον αυτοσεβασμό μας, μέσα από καθημερινή πρακτική διεκδικώντας τη ζωή μας.

ΤΟ «NO PASSARAN» ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ ΚΑΙ ΑΡΧΗΔΙΑΤΗΣΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ

Διατηρώντας μια σταθερή απόσταση απο οτιδήποτε έχει την πρόθεση «εθνικό», είμαστε μόνιμα δυσπιστοι (τουλάχιστον), απέναντι σε όλες αυτές τις ταχυδακτυλουργίες που βαφτίζονται εθνικοί πόλεμοι.Κοιτώντας λιγο κριτικά την ιστορία,αυτό που καταλαβαίνουμε, είναι οτι αυτός ο όρος, εφευρέθηκε μαζί με τα ψέμματα. Ο εθνικός πόλεμος σαν εφυιολόγημα είναι το νο 1 όπλο στο οπλοστάσιο των επιχειρημάτων με προφανή στόχο την εξάπλωση α) οικονομικών στόχων εκμεταλλεύσης των περιοχών β) πολιτικών στόχων ξαναμοιράσματος των σφαιρών επιρροής, ιδιαίτερα σε μια μεταβαλλόμενη άρα πρόσφορη περιοχή για παιχνίδια όπως τα βαλκάνια. Ιστορία καθόλου καινούργια (ο πόλεμος που ακούμε τόσο εντατικά τον τελευταίο μήνα, γίνεται με την ίδια ή και μεγαλύτερη ένταση για 16 περίπου χρόνια) αρκούντως όμως επικίνδυνη. Και αν τα ιστορικά επιχειρήματα των αντιμαχόμενων σέρβων και κοσσοβάρων για την μάχη του 1389 των μεν ή την ιλλυριακή καταγωγή των δε, είναι τόσο αστεία όσο και το ειλικρινές ενδιαφέρον για τους φιλέλληνες σέρβους αδερφούς του μιλόσεβιτς και του κάραζιτς, δεν είναι καθόλου αστεία η προπαγάνδα "ένταξης" στο πολεμικό κλίμα με όρους εθνικού συναγερμού. Και αν η πολιτική ανάλυση της κατάστασης στο κόσσοβο γίνεται από ειδικούς και εκτιμητές, η "βίαιη προσαγωγή" της γνώμης μας σε κατάσταση θέσης, πασάρεται σαν δουλειά όλων μας. Θέση βέβαια εναντίον των ιμπεριαλιστών που "προφανώς" είναι μόνο οι αμερικάνοι και η Ε.Ε, ένα είδος δηλαδή συνειδησιακής επιστράτευσης (πριν ή για να μη χρειαστεί η άλλη, η κανονική).

Ευφυολόγημα αντίστοιχο των εθνικών πολέμων, θεωρούμε ότι είναι και ο απεγνωσμένος διαχωρισμός πατριώτη-εθνικιστή. Στο σημερινό πλέγμα κοινωνικών ρόλων στην ελλάδα, οι δύο αυτές έννοιες δεν διαφοροποιούνται. Από το επίπεδο των στόχων τους(βραχονησίδες, πανεθνική ευαισθησία στον επίσημο κουρδικό-τουρκοεχθρό), ως το επίπεδο των συλλογικών τους τύψεων(τους φουκαράδες τους σέρβους, το δόλιο τον οτζαλάν), αλλά στην τελική και στην επιθετική πρακτική της αλληλεγγύης τους(του κώλου). Από τις συναυλίες του τσακνή για τον οτζαλάν μέχρι τις πορείες για τη σερβία στην αμερικάνικη πρεσβεία, η ομαδική και ατομική σύνθεση είναι για γέλια και για κλάματα. Από τα ρομπότ του κουκουέ και τις κλαψομουνέ νεολαίες, ως τον παναγιωτάκη καμμένο και τους δηλωμένους ελληνορθόδοξους, τέτοιο αχταρμά κόσμου εντυπωσιακά διαφορετικής προέλευσης(ίδιας όμως κατάληξης), είχαμε καιρό να δούμε. Αν θυμόμαστε καλά όμως, πρωτοείδαμε στα συλλαλητήρια για τη Μακεδονία και αυτό δεν είναι τυχαίο. Την ύποπτη σύμπλευση εθνικιστών αριστερής και δεξιάς προέλευσης, τρέξανε να δικαιολογήσουν επίσημοι πολιτικοί και ΜΜΕ, μιλώντας για συλλογική ηθική, απελευθέρωση του καταπιεσμένου μας αντιαμερικανισμού και άλλες παρόμοιου περιεχομένου παπάρες. Τρέχοντας να προλάβουν τα εύλογα ερωτηματικά, βιάζονται να σου υπενθυμίσουν πως "ή πολεμάς το θηρίο ή είσαι μ'αυτό". Πως η μη συμπαράταξη με το λαό που υφίσταται την επίθεση αταλάντευτα και χωρίς όρους, συντείνει στην "κοινωνική συναίνεση", στη συνδιαλλαγή δηλαδή και στη συμφωνία εντέλει με το δυνάστη πλανητόμπατσο. Μια σειρά από αφορισμούς, για να τσιμπήσουν στο συγκεκριμένο παραμύθι με τον αριστερό πατριώτη-δράκο, όσοι δεν τσιμπήσουν με το δεξιό δράκο-εθνικιστή. Η διαφορά τους είναι ονομαστική. Στον βαθμό που και οι ίδιοι (βασικά οι αριστεροί φωνακλάδες-πατριώτες, για τους άλλους παρακάτω) θέλουν να κρίνουμε από το αποτέλεσμα, ότι εντέλει δηλαδή ένας είναι ο εχθρός ο bomber ιμπεριαλισμός, και εμείς από το αποτέλεσμα κρίνουμε και βλέπουμε ότι πατριώτες και εθνικιστές: από τα ίδια εθνικά ζητήματα εμπνέονται(Μακεδονία, Ρ.Κ.Κ, Σερβία), στους ίδιους εθνοπατέρες φοροτιμούν (οτζαλάν μιλόσεβιτς), τους ίδιους εχθρούς αναγνωρίζουν(ευρωαμερικάνους), στις ίδιες πορείες κατεβαίνουν, μέχρι και την ίδια μουσική άκουνε(νταλάρας). Γενικά, "αφεντικά και δούλοι, σκατά γινήκανε ούλοι".

Νιώθουμε απέχθεια να συμμετέχουμε στην κωμωδία που παίζεται με κομπάρσους τους εθνοευαίσθητους κάθε προέλευσης. Την ίδια απέχθεια που θυμόμαστε ότι είδαμε (μέσω TV) να ένιωσαν κάποιοι γεροσταλινικοί στη ρωσία όταν σε πραξικόπημα κατά του γέλτσιν, συνειδητοποίησαν ότι κατέβηκαν στους δρόμους δίπλα σε σβάστικες. Και βάλανε τα κλάματα.

Θέλουμε να τους πούμε ότι το θηρίο που θέλουμε να πολεμήσουμε, εκτός από την αμερικάνικη σημαία έχει και τις φάτσες τους. Ότι το παραμυθάκι με τους πατριώτες έπρεπε να σταματήσουν να το παίζουν μετά τις εμφυλιακές προδοσίες τους. Και η μία και η άλλη πλευρά, ζέχνει το ίδιο. Δεν υπάρχουν πατριώτες, υπάρχουν μόνο εθνικιστές. Όσο για τα ελληνορθόδοξα παλικάρια, είναι σίγουρο ότι θα τραβήξουν σαν το λάστιχο αυτή την ιστορία, μια και τους πάει γάντι. Και αμερικάνους έχει, και ορθόδοξα θύματα, και πολεμική βλαχολεβεντιά. Και θα αρπάξουν αυτή την ευκαιρία για να κατεβαίνουν όχι κάθε των Ιμίων αλλά δέκα φορές το χρόνο στους δρόμους.

Η ιστορία των σέρβων και του κοσσυφοπεδίου(άσχετα με την εξέλιξη της) είναι μια ιστορία κομμένη και ραμμένη στα παρασκήνια. Από τα απελευθερωτικά κινήματα-φαντάσματα έως την συγκυβέρνηση κομμουνιστών- φασιστών στον σερβία και την επέμβαση των αμερικάνων, ένα φορτηγό πολιτικοί στόχοι παίζονται στην περιοχή(στις πλάτες βέβαια των αμάχων προσφύγων που στην τελική τους γράφουν όλοι στα αρχίδια τους). Όσοι συμμετέχουν στο παιχνίδι αυτό, είναι προβλεπόμενοι πόντοι για την μία ή την άλλη πλευρά.

"Όλοι είμαστε ενωμένοι. Δεν υπάρχει πολιτική στη χώρα πλέον .Όλα τα κόμματα τώρα είναι ένα κόμμα που δουλεύει για το λαό και τη χώρα".Ένας λαός, ένα κόμμα, ένας φύρερ.Έτσι βλέπει την πολιτική κατάσταση στη σερβία ο ομόδοξός μας" παρτιζάνος" καπετάν Αρκάν. Οποιαδήποτε σύγκριση με το γνωστό σύνθημα των ναζιστών είναι εντελώς τυχαία...

ΣΕΒ: ΔΩΣΤΕ ΑΔΕΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

Εκκλnσn στα μέλn του έκανε χθες ο Σύνδεσμος Ελλnνικών Βιομnχανιών να δώσουν άδεια στους εργαζόμενους, προκειμένου να συμμετάσχουν στnν εκδήλωσn που γίνεται από τn 1.00 έως τις 3.00 το μεσnμέρι.

Ο ΣΕΒ ΔΙΝΕΙ ΑΔΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΜ. ΠΡΕΣΒΕΙΑ (γεια σου ρε ΣΕΒ).
Γλύφτες και παληκάρια γίναμε μαλλιά κουβάρια

Ε...έτσι μάλιστα, τώρα εξηγούνται και οι τυχαίες εκπυρσοκροτήσεις των όπλων των μπάτσων...Σημαδεύουν πόδι, χτυπάνε κεφάλι...Το 70%των αστυνομικών της αττικής εξασκείται στα όπλα μία φορά κάθε τέσσερα χρόνια.Απ'τους 22.000 μάχιμους (άκου μάχιμοι), οι 15.000 περίπου έχουν παρακολουθήσει σε τέσσερα χρόνια, ένα και μοναδικό πρόγραμα σκοπευτικής εξάσκησης.Προς το παρόν "εξασκούνται πάνω σε μετανάστες και "κακοποιούς".

Σκατά παίζουμε... πάλι καλά που δεν τα φάγαμε...

t believe the hype...don't believe the hype...don't believe the hype...don't believe the hype...don't believe the hype...don't believe the hyp

Η συμμετοχή υπό όρους(εγώ τον μιλόσεβιτς δεν τον γουστάρω αλλά...)είναι στάχτη στο μάτια του οροθέτη.
Δυστυχώς μάγκες. Η ομάδα έχει πολλούς παίχτες, και κατεβάζει δύο εντεκάδες για οικογενειακό δίτερμα.
Θα πάμε στο γήπεδο?
Υ.Γ (λίγα λόγια για το έργο)

Τα ηθικά επιχειρήματα ένταξης σε μια πλευρά σε εθνικές συρράξεις μας βρίσκουν παγερά ενάντιους μια και αποτελούν μέρος μιας παμπάλαιας στρατηγικής που βρίσκει εφαρμογή άλλη μια (επικίνδυνη αναμφίβολα) φορά. Η ηθική αυτή και τα αντίστοιχα " συναισθήματα" αλλάζουν, διαφοροποιούνται και προβάλλονται αναλόγως. Το μόνο σταθερό στις εκάστοτε συμμαχίες και εθνικές φιλίες είναι ότι διαμορφώνονται βάσει των συμφερόντων που υπάρχουν κάθε φορά. Ενδεικτικό του πόσο προβλεπόμενες είναι οι συγκρούσεις και πόσο διαμορφώσιμες οι συμμαχίες είναι ότι αμέσως μετά το θάνατο του Τίτο την άνοιξη του 1981, το σενάριο της νατοικής άσκησης Wintex- Cimex '81 προέβλεπε την έναρξη του Γ' παγκόσμιου πόλεμου από το κοσσυφοπέδιο, με το ΝΑΤΟ στο πλευρό των σέρβων και το Σύμφωνο της Βαρσοβίας στο πλευρό των τιράνων. Η υπόθεση αυτή (παρόμοια με τόσες άλλες) θυμίζει στην πραγματικότητα τους τσαμπουκάδες της γειτονιάς για "το αμπέλι του διπλανού που ήταν του παππού μου". Στις διαθέσεις κάθε εθνισμού για "Μεγάλη Τάδε", το μόνο που αλλάζει είναι το όνομα της χώρας και τα ονοματεπώνυμα των θυμάτων. Στη σερβία ήδη οι εκκαθαρίσεις σε βάρος αντιμιλιταριστών και αρνητών στράτευσης παίρνουν τη μορφή λυντζαρίσματος και διωγμού εκτός συνόρων. Τα ισοπεδωτικά τρακτέρ των εθνικιστών εφορμούν.
Πατριώτες φυλαχτείτε ή φυλαχτείτε από του πατριώτες;

Ο ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ... ΜΑΛΑΚΙΑΣ

Τα σύνορα είναι μιά ιστορία τόσο σταθερή όσο και η αχαλίνωτη φαντασία τών πατριωεθνικιστών.
Εδώ μιά μετριοπαθής προβολή ελληνικών, αλβανικών και σέρβικων διεκδικήσεων, για τη «μεγάλη» άποψη που έχουν για την πατρίδα τους.
Εκεί που οι γραμμές μπερδεύονται, οι εξελίξεις αναμένονται,(απο αυτούς).

ΑΛΒΑΝΙΑ
ΕΛΛΑΔΑ
ΣΕΡΒΙΑ

Η έλλειψη κράνους αυξάνει την ευθύνη του μοτοσυκλετιστή σε περίπτωση τροχαίου. Ε, βέβαια δεν πα να πέρασε ο άλλος με κόκκινο, να παραβίασε STOP, τα θέλει ο κώλος σου... Το κεφάλι σου σε έφαγε που δεν το είχες καλυμμένο... Ενώ στο αυτοκίνητο που το έχεις μέσα, μπορείς να κάνεις ότι θες.

Εκατοντάδες επιστολές πιστών με παραλήπτη τον αρχιεπίσκοπο.Επιστολές για διορισμούς,μεσολαβήσεις για ευνοική μετάθεση στο στρατό, δάνεια, γαμπρούς. Για τις επιστολές υπάρχει ειδική υπηρεσία η οποία λαμβάνει την αλληλογραφία και αναλαμβάνει τη διεκπαιρέωση της.Καλά χριστόδουλε έσκισες!!! Ούτε οι ροκ star δε λαμβάνουν τόσα γράμματα...Τελικά για πες μας.Είσαι δούλος του θεού, η ο θεός ο ίδιος;

Κοσσυφοπέδιο Αυγουστος 1998
Η σερβική μειονότητα δηλώνει: «για να ζήσουν οι αλβανοί μαζί μας θα πρέπει να υποταχθούν στους νόμους της σερβίας»
Κατα τα άλλα...ελάτε για διάλογο.

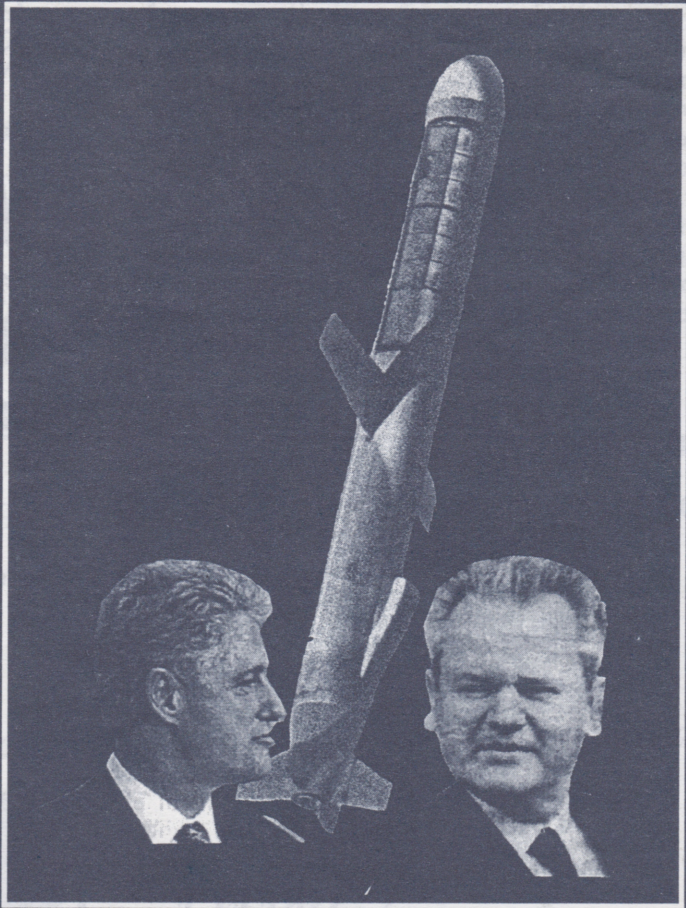
Ο εκπρόσωπος του ΝΑΤΟ Τζέιμι Σέι, έθεσε δύο ερωτήσειςγια τους βομβαρδισμούς στους κοσσοβάρους πρόσφυγες.
Α: Τι γύρευαν τόσοι άνθρωποι στις 3 το μεσημέρι, τη στιγμή που ο κόσμος είναι σπίτι του ή δουλεύει,σε αυτοκινητοπομπή στρατιωτικών οχημάτων;
Β: Αναρωτήθηκε κανείς για τους κινδύνους που αντιμετωπίζουν οι πιλότοι το ΝΑΤΟ οι οποίοι διακινδυνεύουν τη ζωή τους για την ειρήνη στην περιοχή τω βαλκανίων;
Α: Μαλακία τους ξεκάθαρα...
Β: Η αλήθεια είναι οτι δέ μας έχει πάρει και απο κάτω για τους πιλότους του ΝΑΤΟ, αλλά αν καίγεται τόσο ο εκπρόσωπος, μπορεί να πάει αυτός και τα αφεντικά του να πολεμήσουν για τα συμφέροντά τους. Για το ειρηνιστικό τους ενδιαφέρον δε μας ψήνουν. Προσβάλλουν την ευφυία μας. Εξάλου σε κατάσταση κινδύνου ο ηρωικός τους πιλότος...βρήκε Σόφια

ΑΠΟ ΤΟΝ ΗΘΟΠΟΙΟ ΚΑΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ ΤΟΥ «ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟΝ ΚΟΛΠΟ»

ΜΠΙΛ ΚΛΙΝΤΟΝ

ΕΝΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΘΡΙΛΕΡ

ΜΕ ΦΟΝΤΟ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ
ΕΝΑΣ ΠΛΑΝΗΤΑΡΧΗΣ
ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΦΑΣΙΣΤΑΣ
ΗΓΕΤΗΣ

ΜΙΑ ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ
ΔΥΟ ΗΓΕΜΟΝΩΝ
ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ
ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ
ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΥΝ ΜΙΑ
ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΜΙΑ ΥΠΕΡΠΑΡΑΓΩΓΗ ΠΟΥ ΒΑΣΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΚΟΜΠΑΡΣΟΥΣ ΤΗΣ
ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ

«Ο ΣΛΟΜΠΟ ΚΑΙ Ο ΜΠΙΛ ΚΑΝΟΥΝ ΕΡΩΤΑ»

SLOBO AND BILL MAKING LOVE

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ **ΚΑΠΕΤΑΝ ΑΡΚΑΝ ΤΖΕΙΜΙ ΣΕΙ ΤΟΝΙ ΜΠΛΕΡ ΜΑΝΤΛΙΝ ΟΛΜΠΡΑΙΤ**
ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΕΡΟΙ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΚΑΙ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΟΠΛΩΝ

ΚΑΙ Η ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΤΗΣ ΑΕΚ

ΜΟΥΣΙΚΗ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΑΛΑΡΑΣ- ΓΚΟΡΑΝ ΜΠΡΕΓΚΟΒΙΤΣ
ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: ΕΜΙΡ ΚΟΣΤΟΥΡΙΤΣΑ
ΠΑΡΑΓΩΓΗ:ΤΕΝΤ ΤΕΡΝΕΡ

ΣΚΑΙ - MEGA - ANT1 - STAR - ET1 - NET -
CNN - BBC - EYRONEWS